

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010558
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaných J. R. a R. L. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 06. februára 2019 odvolanie obidvoch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 4T/91/2018, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok u obžalovaného R. L. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e:

obžalovaného R. L. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. R. z a m i e t a.

Ostatné výroky o uložení ochranného psychiatrického liečenia obžalovanému R. L., o uložení trestu prepadnutia vecí a o náhrade škody týmto rozhodnutím ostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 4T/91/2018 boli obžalovaní J. R. a R. L. uznaní vinnými zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.06.2018 v čase od 03.30 do 04.05 hod., na Ul. Hlavnej č. 12 v X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode preliezli oplotenie areálu bývalého SAD, prišli k budove haly, kde po požiarom rebríku vyliezli na strechu, po ktorej prišli k administratívnej budove k 3. nadzemnému podlažiu, na ktorom kovovým páčidlom rozbili sklenenú výplň okna chodby, následne prešli po streche haly k bytu J. R., ktorý sa nachádza v administratívnej budove na 3. nadzemnom podlaží, na ktorom kovovým páčidlom vypáčili okno na chodbe bytu, obvinený J. R. vošiel do vnútra, odkiaľ zo spálne, z miesta pod posteľou odcudzil uzamknutú plechovú pokladničku v hodnote 15,- Eur s finančnou hotovosťou 8.600,- Eur a z nočného

stolíka odcudzil finančnú hotovosť vo výške 600,- Eur, kým obvinený R. L. čakal na streche a následne z miesta odišli, čím spôsobili J. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom T. XXX/X, X., škodu krádežou vo výške 9.215,- Eur a škodu poškodením okna vo výške 176,- Eur a obvinený J. R. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp.zn. 11T/143/13 zo dňa 15.10.2013, právoplatného dňa 15.10.2013 odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr.zák.

Za to im boli uložené tresty, a to obžalovanému J. R. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému R. L. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr.zák. obžalovanému uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. súd obžalovaným J. R. a R. L. uložil aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks rukavíc, 1 ks pracovná obuv, 1 ks riflové nohavice, 1 ks mikina, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, 1 ks mobilný telefón zn. Huawei, 1 ks kovová pokladnička, 1 ks obálka, 1 ks odznak Unicef, 5 ks papierových lístkov, 1 ks igelitová taška. Podľa § 60 ods. 5 Tr.zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému J. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom T. XXX/X, X., škodu vo výške 3.550,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali obaja obžalovaní v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to do výroku o treste.

Obžalovaný R. v písomných dôvodoch odvolania okrem iného uviedol, že trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd, považuje za neprimerane prísny, pretože na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, ktorým sa v celom rozsahu k protiprávnemu konaniu doznal a svoje konanie úprimne oľutoval a prejavil snahu polepšiť sa. Trest, ktorý mu uložil súd prvého stupňa považoval ako prehnanú tvrdosť zákona a vyslovil názor, že v jeho prípade vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na poľahčujúce okolnosti svedčiace v jeho prospech súd mohol v jeho prípade aplikovať ust. § 39 ods. 1, ako aj ods. 2 Tr.zák. Na jeho prevýchovu by postačoval aj trest kratšieho trvania pod dolnou hranicou trestnej sadzby, teda v trvaní maximálne 4 rokov. Zdôraznil, že má rodinu a skutok spáchal v stave opitosti, čo ho síce neospravedlňuje ale v nijakom prípade, keby nezapíjal jeho nevydarený súkromný život, by sa takejto hlúposti nedopustil. Poznamenal, že si vážil šancu, ktorú v nedávnej minulosti dostal, a tou bolo jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za jeho posledné odsúdenie. Mal prácu, konečne žil životom slušného občana a nikdy nebol odkázaný žiť sa páchaním trestnej činnosti. V jeho prípade išlo o skratové konanie. Záverom dodal, že vydal ukradnuté peniaze, ako aj prejavil ochotu nahradiť škodu spôsobenú poškodenému J. R..

Navrhol, aby jeho odvolaniu odvolací súd vyhovel a ešte podotkol, že má družku s ktorou čaká chlapčeka a nevie si predstaviť, že neuvidí svojho syna a rodinu 7 rokov.

Ako už bolo vyššie uvedené, odvolanie čo do trestu podal aj obžalovaný R. L.. Toto odvolanie je v podstate totožné s obsahom odvolania, ktoré podal obžalovaný R., pričom obžalovaný taktiež zdôraznil, že v jeho prípade vzhľadom na to, že sa priznal a konanie úprimne oľutoval a prejavil aj snahu polepšiť sa, možno aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák., a to z toho dôvodu, že mal byť v jeho prípade vzatý zreteľ na záver znaleckého posudku, kde mu bola uznaná znížená príčetnosť v čase spáchania skutku. Poznamenal, že aj keď už bol súdne trestaný v predchádzajúcom období, všetky tresty mu boli zahladené a už roky žil životom slušného občana. Pripustil, že v čase skutku mal vypité, aj keď ho táto skutočnosť neospravedlňuje, že sa dopustil nerozvážnosti. Okrem toho zdôraznil, že jeho deti v súčasnej dobe majú zlý zdravotný stav, o čom priložil aj potvrdenie. Samostatným podaním ešte doplnil odvolanie v tom smere, že je otcom dvoch maloletých detí vo veku 9 a 12 rokov a tieto veľmi

trpia jeho neprítomnosťou. U nich sa objavili veľmi ťažké psychické problémy, pričom musia navštevovať psychológov a užívať lieky. Tieto skutočnosti sa stali vtedy, ako sa dozvedeli o tom, že je trestne stíhaný. Taktiež dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj skutočnosť, že poskytol súdu záruky dôveryhodnej osoby, a to jeho sestry, ktorá je mu ako matka, ako aj záruku občianskeho združenia mesta v ktorom žije, za jeho prevýchovu a nápravu. Predchádzajúce tresty mal len v autodoprave, pričom tieto sú zahladené, na čo súd prvého stupňa neprihliadal.

Keďže prvostupňové rozhodnutie o výroku o treste je neprímerane prísne, navrhol, aby odvolací súd tieto skutočnosti zväžil a uložil mu miernejší trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie oboch obžalovaných zamietnuť, pretože tresty uložené súdom prvého stupňa považoval za správne a zákonné.

Tak obžalovaný J. R., ako aj obžalovaný R. L. predniesli návrhy v súlade s písomným vyhotovením odvolania, prejavili ľútosť nad tým, čo spáchali a požiadali o zníženie trestu odňatia slobody. Okrem toho obžalovaný R. L. dodal, že vo výkone väzby si uvedomil protiprávnosť svojho konania, a aj to, ako to zasiahlo jeho rodinu, jeho dvanásťročná dcéra na základe jeho neuváženeho konania si chcela siahnuť na život a deväťročný chlapec má byť hospitalizovaný do ústavu v Q..

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného J. R. dôvodné nie je, naproti tomu, odvolanie obžalovaného R. L. je čiastočne dôvodné.

Aj keď odvolanie oboch obžalovaných smerovalo len do výroku o treste, odvolací súd poznamenáva, že ak obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr.por. a súd ich vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr.por. prijal, ako v tomto prípade, aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr.por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr.por.) obžalovaní nemôžu následne právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaní odvolanie podajú, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr.por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revízne povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.

Ako je už vyššie uvedené, v danom prípade sa odvolací súd zaoberal len skutočnosťami, ktoré namietali obaja obžalovaní, teda preskúmal len výrok o treste.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Tr.zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Tr.zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa, ktorý obžalovanému J. R. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ako aj trest prepadnutia vecí, postupoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení, teda dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok a v neposlednom rade aj na pohnútku, ktorá viedla obžalovaného J. R. k tomu, že sa protiprávneho konania dopustil. V jeho prípade je nutné zdôrazniť najmä tú skutočnosť, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom naposledy rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/143/2013 zo dňa 15.10.2013, právoplatným dňa 15.10.2013 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d) Tr.zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 1Pp/1/2017 zo dňa 15.02.2017, na základe čoho mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. To znamená, že tejto trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, z čoho možno skonštatovať tak, ak to urobil súd prvého stupňa, že uvedená skutočnosť nevedla v jeho prípade k náprave, a ani nemala na neho žiadny prevýchovný účinok. Za takýchto okolností preto znížiť trest v tom smere, ako to navrhoval obžalovaný v dôvodoch odvolania, v nijakom prípade neprichádza v úvahu. Odvolací súd poznamenáva, že neboli splnené v jeho prípade ani zákonné podmienky pre postup v zmysle § 39 Tr.zák., najmä preto, lebo odvolací súd nevzhladol v jeho prípade žiadne také skutočnosti, ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej v zmysle § 212 ods. 4 Tr.zák. boli pre obžalovaného neprimerane prísne.

Iná situácia pri úvahách o druhu a výmere trestu však vznikla podľa názoru odvolacieho súdu u obžalovaného R. L..

V prvom rade treba zdôrazniť, že na obžalovaného sa v súčasnej dobe hľadí akoby trestaný nebol, a aj keď síce nespĺňal podmienky pri ukladaní trestu na postup v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák. (čoho sa v odvolaní domáhal), vzhľadom na závery znaleckého dokazovania znalca R. L. zameraného na vyšetrenie duševného stavu obvineného, úplne jeho zdravotný stav v tomto smere nebolo možné absolútne odignorovať, lebo zo záverov znaleckého posudku, okrem iného vyplýva, že u obžalovaného bolo zistené duševné ochorenie v pravom slova zmysle, a to paranoidná schizofrénia s chronickým priebehom, prejavujúca sa hlavne poruchami v myslení a vnímaní, ktoré v nepodstatnej miere znižovala jeho ovládacie aj rozpoznávací schopnosti, pričom však na druhej strane bol schopný rozpoznať protiprávnosť konania, na základe čoho mu bolo odporúčané uložiť ochrannú ambulantnú psychiatrickú liečbu. Súhrn týchto okolností bolo možné potom subsumovať pod ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák., na základe čoho odvolací súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pretože tento trest z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude postačovať na to, aby sa obžalovaný v budúcnosti vyvaroval akejkoľvek trestnej činnosti. U obžalovaného teda existuje reálna nádej, že výkonom uloženého trestu odňatia slobody sa v budúcnosti protispoločenskej činnosti vyvaruje a z výkonu trestu sa patričným spôsobom poučí.

Výroky prvostupňového súdu týkajúce sa uloženia trestu prepadnutia vecí, ako aj výroku o náhrade škody, boli správne a zákonné, a preto nebol dôvod, aby odvolací súd v tomto smere prvostupňové rozhodnutie akýmkoľvek spôsobom zmenil.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom možno skonštatovať, že odvolanie obžalovaného J. R. dôvodné nebolo, ale odvolanie obžalovaného R. L. bolo dôvodné čiastočne, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.